

Bůh je ho - den, Bůh je ho - den,
Pán a Stvo - ři - tel náš.
Bůh je ho - den při - jmout chvá - lu,
chvá - lu, čest i moc. Svou
vše - vlá - dnou vů - lí jsi stvo - řil, co dý - chá.
Vše - chno jsi stvo - řil Ty sám.
Dí - ky tvé lá - sce Tě smí - me teď vzý - vat,
pí - seň dí - ků ať zní.

BŮH JE HODEN

2. Chvály hoden, chvály hoden / jsi, ó, Beránku náš, / chvály hoden jsi, ó, Pane, / přijmi čest i moc. / Ty z nesmírné lásky jsi vydal svůj život, / zmíral jsi na kříži sám. / Toužíme, Králi, Ti sloužit, Tě vzývat; / píseň chvály ať zní.
3. Díků hoden, díků hoden / jsi, ó, Přímluvce náš, / díků hoden jsi, ó, Pane, / přijmi čest i moc. / Ty víru nám dáváš i pravdu a sílu, / vedeš nás ke Kristu sám. / Přístup tak máme i k bráně do ráje, / píseň díků ať zní.

Polsky

Godzien jesteś, godzien jesteś, / Panie i Boże nasz. / Godzien jesteś przyjąć chwałę, / chwałę, cześć i moc. / Ponieważ Ty wszystko stworzyłeś w swej mocy / wszystko stworzyłeś Ty sam / i z woli Twojej zostało stworzone, / godzien jesteś wziąć cześć.

*Jsi hoden, Pane a Bože náš,
přijmout slávu, čest i moc,
neboť ty jsi stvořil všechno
a tvou vůlí všechno povstalo a jest.*

Zj 4,11